

Jeg har set formanden for Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækologis udtalelse i Go'morgen Danmark og derfor får jeg lyst til at fortælle lidt af min egen oplevelse.

Der blev ikke stoppet, når jeg sagde stop - hvilket i sig selv, er et overgreb, når jeg samtidig græder og fortæller, at deres voldsomme forsøg på en hindeløsning, gjorde forfærdeligt ondt på mig.

Både forsøget (faktisk to) på hindeløsning uden at respektere mine grænser, men også at der bliver sat en skalp-elektrode på barnets hoved uden overhovedet at fortælle, HVAD de egentlig gør ved mit barn, er SÅ grænseoverskridende!! Det fandt jeg selv ud af et halvt år senere, fordi han er født med et ar i panden, fordi den har ridset ham, da den faldt af og blev sat på igen. 😞

Vi blev ladet alene på stuen med besked om, at de kunne se alt hvad der foregik på deres egen skærm, men da vestormen kom, var de ikke hos os. En vestorm grundet for meget ve-drop, som jeg allerede aftenen inden havde fortalt dem, at jeg var meget bekymret for. Alligevel blev vi ikke grebet i det. Det endte som skrevet i vestorm og en meget traumatiserende oplevelse. Og det var os forældre, der måtte minde dem på at slukke for epiduralen.

Efterfølgende fik mit barn lagt en sonde, uden mit samtykke til, hvad han skulle have af mad. Jeg kunne SAGTENS have nået (eller i det mindste have fået lov at FORSØGE) at malke råmælk ud til ham, men igen gjorde de bare dét, de er vant til. Uden at inddrage forældrene eller tænke på os som mennesker og ikke bare en afkrydsningsliste.

Så måske har Lise Lotte IKKE ret i sine udtalelser. Måske er vi faktisk enormt mange kvinder og familier, som fik vores fødselsoplevelser ødelagt og derfor aldrig kunne drømme om at vende tilbage. Vi vender i hvert fald ikke tilbage. Øv!

Mange hilsner